

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleménye – Javaslat európai parlamenti és tanácsi rendeletre a halászati ágazatban az adatok gyűjtésére, kezelésére és felhasználására szolgáló uniós keretrendszer létrehozásáról, valamint a közös halászati politika tekintetében a tudományos tanácsadás támogatásáról (átdolgozás)

(COM(2015) 294 final – 2015/0133 (COD))

(2016/C 013/29)

Önálló előadó: Brian CURTIS

2015. július 2-án a Tanács, illetve 2015. július 6-án az Európai Parlament úgy határozott, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 43. cikkének (2) bekezdése és 304. cikke alapján kikéri az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményét a következő tárgyban:

Javaslat európai parlamenti és tanácsi rendeletre a halászati ágazatban az adatok gyűjtésére, kezelésére és felhasználására szolgáló uniós keretrendszer létrehozásáról, valamint a közös halászati politika tekintetében a tudományos tanácsadás támogatásáról (átdolgozás)

(COM(2015) 294 final – 2015/0133 (COD)).

A bizottsági munka előkészítésével megbízott „Mezőgazdaság, vidékfejlesztés és környezetvédelem” szekció 2015. szeptember 2-án elfogadta véleményét.

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság a 2015. szeptember 16–17-én tartott, 510. plenáris ülésén (a szeptember 16-i ülésnapon) 141 szavazattal, 2 tartózkodás mellett elfogadta az alábbi véleményt.

1. Következtetések és ajánlások

1.1. Az EGSZB összességében egyetért az Európai Bizottságnak azzal a szándékával, hogy építsen mindarra, ami működik (tehát nagyfokú folytonosságot tartson fenn), mindeközben pedig az új követelményekhez is igazodjon. Úgy véli, hogy a javasolt változtatások nem lépnek túl az alapvető cél, vagyis a halászati ágazatban az adatok minőségének, hozzáférhetőségének és rendelkezésre állásának javításához szükséges és megfelelő mértéken.

1.2. Az adatok rendelkezésre állása az a terület, ahol a legtöbb változtatásra van szükség. Túl sok teherrel jár és túl erőforrás-igényes az a folyamat, amelynek keretében a végfelhasználók adatokat kérnek a tagállamoktól („adatlehívás”); a halászati tevékenységre vonatkozó adatok hozzáférhetősége tagállamonként eltérő a különböző hozzáférési szabályok miatt, ami részben az említett adatok többcélú felhasználása tekintetében meglévő korlátozásoknak tudható be; az adatgyűjtési keretrendszer segítségével gyűjtött adatokat a hozzáférés nehézségei miatt nem használjuk ki eléggé, aminek az az eredménye, hogy az ilyen adatok felhasználási köre messze elmarad a lehetőségektől, továbbá ugyanazon adatok más-más célokra történő gyűjtése szükségtelen beruházásokhoz vezet (például a tengeri területrendezéssel kapcsolatos szakpolitikák esetében). Az adatgyűjtési keretrendszer felülvizsgálata lehetőséget teremt egyrészt arra, hogy a halászati adatok az érdekelték szélesebb köre számára váljanak elérhetővé, másrészt arra, hogy a legújabb technológiai fejlesztések felhasználásával csökkenjenek az adatkérések révén a tagállamokra nehezedő terhek.

1.3. A minőség és a megbízhatóság területén még fejlesztésekre lesz szükség. A kiváló minőségű adatok garantálásának egyik módja az európai statisztika gyakorlati kódexének és az európai statisztikai rendszer minőségbiztosítási keretének alkalmazása lesz.

2. Háttér

2.1. A halászati adatok gyűjtésére és kezelésére szolgáló uniós keretet 2000-ben hozták létre ⁽¹⁾; annak 2008-as reformja vezetett az adatgyűjtési keretrendszer kialakulásához ⁽²⁾. Az adatgyűjtési keretrendszer jelentős előrelépést jelentett a halászati, akvakultúra- és feldolgozó ágazattal kapcsolatos biológiai, környezeti, technikai és társadalmi-gazdasági adatok gyűjtésére vonatkozó harmonizált uniós szabályok megteremtésében.

2.2. A közös halászati politikáról szóló rendelet 2013-as reformjának ⁽³⁾ elfogadásakor a Tanács és az Európai Parlament felkérte az Európai Bizottságot, hogy mielőbb tegyen javaslatot az adatgyűjtési keretrendszer annak érdekében történő módosítására, hogy a lehető leghamarabb a gyakorlatban is érvényesülhessenek az adatgyűjtés azon elvei és célkitűzései, amelyek alapvető fontosságúak a megreformált közös halászati politika támogatása szempontjából. A tárgyalat javaslat ezt a célt kívánja elérni a regionális együttműködés szorosabbra fűzése és az új adatszükségletekhez való igazodás révén.

2.2.1. Az adatgyűjtési keretrendszert össze kell hangolni azokkal az igényekkel, amelyek a közös halászati politikáról szóló új rendeletről következnek. Ilyen a maximális fenntartható hozam szerinti halászatra történő fokozatos átállás, a halászat ökoszisztémákra gyakorolt hatásai (pl. védett fajok, tengerfenéki élőhelyek); az akvakultúra környezeti és egyéb hatásai (a mortalitással/veszteségekkel, gyógyszerek használatával kapcsolatos információkkal illusztrálva); és a kirakodási kötelezettség hatásai.

2.2.2. Az adatgyűjtési keretrendszer felülvizsgálatának azt is biztosítania kell, hogy az adatgyűjtés a tudományos modellek által elért pontosságnak és a kapcsolódó kockázati szintnek a költség–haszon vagy költség–felhasználás elemzése alapján történjen (például a felmérések készítésére ne évente, hanem háromévente kerüljön sor). Egy ilyen elemzést a halászati gazdálkodást irányítók, az adatgyűjtők és a tudományos szakvélemények készítői közötti megbeszélések eredményeire kell alapozni.

2.3. Az európai bizottsági javaslat arra irányul, hogy az adatgyűjtési keretrendszert összhangba hozza más releváns, halászati adatok gyűjtésével összefüggő uniós jogszabályokkal az átfedések megszüntetése, valamint a tengeri adatok egész rendszeréhez kapcsolódó költségek csökkentése érdekében. Külön hatásvizsgálat készítése nem tűnt szükségesnek, mivel a közös halászati politikára vonatkozó hatásvizsgálat az adatgyűjtési keretrendszerre is kiterjedt, az eredeti szándék ugyanis egyértelműen az volt, hogy a keretrendszer a halászati politika része legyen.

3. Megjegyzések

3.1. Az adatgyűjtési keretrendszer túlságosan összetett, mind a jogi keret, mind pedig a végrehajtási szabályok tekintetében. A komplexitás és az alacsony fokú hatékonyság egyik forrása az adatgyűjtési keretrendszer, illetve más uniós jogszabályok – például a halászati ellenőrzési rendelet ⁽⁴⁾ és a statisztikai tárgyú rendeletek ⁽⁵⁾ – adatszolgáltatási követelményei közötti átfedés jelenti. Az összetettség és az alacsony hatékonyság másik forrása az a tény, hogy ugyanazokat a nyers adatokat a különböző végfelhasználóknak különböző összesített formákban kell elküldeni.

3.2. Az adatgyűjtési keretrendszer jogi felépítése túl előíró és részletes, aminek következtében a rendszer nehézkes, és nehezen alkalmazkodik a változó igényekhez. Ezért szerepet kell juttatni a végfelhasználóknak az adatszükségletek kidolgozásában, hogy azok jobban megfeleljenek igényeiknek.

3.3. Fontos még, hogy fokozni kell a szinergiát a más uniós szakpolitikákban kitűzött célokkal. Ez különösen vonatkozik a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelvre.

Kelt Brüsszelben, 2015. szeptember 16-án.

az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság
elnöke
Henri MALOSSE

⁽¹⁾ HL L 176., 2000.7.15., 1. o.

⁽²⁾ HL L 60., 2008.3.5., 1. o.

⁽³⁾ HL L 354., 2013.12.28., 22. o.

⁽⁴⁾ HL L 343., 2009.12.22., 1. o.

⁽⁵⁾ HL L 218., 2008.8.13., 1. o.,

HL L 403., 2006.12.30., 1. o.,

HL L 87., 2009.3.31., 1. o.,

HL L 87., 2009.3.31., 42. o.,

HL L 87., 2009.3.31., 70. o.,

HL L 97., 2008.4.9., 13. o.